

BIJDRAGEN AAN DE TOEKOMST: GEVEN, GELUK EN BEWUSTZIJN

Fragmenten uit de brief aan Badaaye door Peter Paul Gerbrands.

De afgelopen zeven jaar heb ik onderzocht hoe we kunnen bijdragen aan de toekomst. Ik heb met veel mensen gesproken, boeken gelezen, naar podcasts geluisterd en een scala aan verhalen, theorieën en andere informatie op websites en sociale media bekeken.

Mijn conclusie: In onze huidige staat van zijn, kunnen we ons niet goed in het verbinden met de toekomst en er moeilijk aan bijdragen. We hebben de capaciteit, maar hebben niet veel moeite gedaan om het vermogen om effectief met de toekomst samen te werken te onderzoeken en te trainen. Ik heb zeven brieven geschreven die in de komende maanden op deze website zullen worden gepubliceerd over hoe we kunnen bijdragen aan de toekomst.

U kunt de volledige brief downloaden op: www.acttobe.com

Quantum leap, oil painting on canvas by Sophie.

Hoe is het mogelijk dat er zoveel boeken, video's, podcasts, wijsheid, kennis, initiatieven en goede wil zijn, maar dat de kern van de zaak en de grondoorzaak van wat er met en op onze planeet gebeurt nog steeds nauwelijks aan bod komt?

Geven en ontvangen.

Het antwoord op de vraag waarom mensen zelden de grondoorzaak ontdekken maar in plaats daarvan voor de meer oppervlakkige oorzaak gaan, is dat ze niet (genoeg) verbonden zijn met hun eigen grondoorzaak.

Het is gewoonte geworden ons menszijn te verklaren binnen de heersende geloofssystemen over de oorsprong van het leven: evolutionair, religieus of filosofisch. Ik heb geen bezwaar tegen die verklaringen of overtuigingen als uitleg van ons gedrag, zolang we ons maar bewust zijn van het verschil tussen de **ervaring** van zijn en de **verklaring** van zijn. Het probleem is dat een verklaring zelf een gevolg is en geen oorzaak. Effecten of gevolgen verwarren met oorzaken is een aanwijzing dat we de verbinding met de grondoorzaak hebben verloren en deze niet meer kunnen herkennen.

In de loop der jaren ben ik de aard, de grondoorzaak, van onze planeet en waarschijnlijk van het universum, gaan ervaren als GEVEND.

Overall in de wereld waar ik mensen ontmoette, vonden zij in overgrote meerderheid de diepste ervaring van zijn in het bijdragen aan het levende, op elkaar inwerkende systeem van de wereld en in het geven aan anderen. Geven brengt het allerbeste in mensen naar boven.

Er gebeuren verschillende dingen als we onze individuele verbinding met de diepste natuur van de wereld verliezen. Als we de werking en de invloeden van het geven niet meer kunnen waarnemen, nemen we onze toevlucht tot allerlei andere verklaringen die ons bestaan en ons gedrag rechtvaardigen. Ons perspectief op het leven, andere mensen en onszelf verandert drastisch. Ik zal er een paar noemen:

- Omdat we van nature niet gemaakt zijn om te nemen en te gebruiken, schept dit toekomstige dingen die we niet hadden voorzien. We zijn niet gemaakt om te hebben; het veroorzaakt problemen in onszelf en de wereld om ons heen. Het maakt ons geen betere mensen.
- Nemen, gebruiken en hebben neemt, gebruikt en heeft ons ook: het heeft de neiging een aandacht opeisende en verslavende gewoonte te worden.
- Nemen creëert een samenleving die vooral gedreven wordt door eisen en verplichtingen: verplichte activiteit draagt niet bij. We worden tot activiteit gedwongen door verschillende filosofieën of religies, door problemen die we moeten oplossen, maar vooral door het feit en het idee dat we onze basisbehoeften moeten verdienen in plaats van dat ze ons worden gegeven.
- De hele bijdragende natuur van planten, dieren en mensen wordt plotseling gezien als een oefening in overleven.
- Het leven wordt de vervulling van behoeften: De oriëntatie van de organisatie van onze samenlevingen is momenteel gebaseerd op het voorzien in die behoeften.

Het belangrijkste: Als we niet langer kunnen ervaren wat ons gegeven wordt, dan kijken we niet langer naar buiten om te ontvangen, maar we kijken naar buiten om te krijgen omdat we middelen moeten vinden om te leven of zoals we het later noemden om te overleven. We kijken naar buiten om te vinden wat we zoeken, niet om te zien wat er is. Het betekent dat we veranderd zijn van ontvangen naar nemen. Maak de daad van het geven alstublieft

niet te ingewikkeld door er iets speciaals, extra's of goddelijks van te maken. Mijn punt is simpelweg dit: nemen, hebben en houden zijn geen houdbare daden in complex systeem, alleen actief geven en ontvangen zijn dat. Probeer je voor te stellen wat het zou betekenen voor de wetenschap of de industrie om alleen dingen te ontwikkelen die bijdragen aan het hele levende systeem van de wereld, en niet slechts gedeeltelijk of voor een bepaald doel.

Vervulling en geluk

Waarom zijn mensen geobsedeerd door de zoektocht naar geluk en welzijn?

Omdat ze vervulling en bevrediging met geluk en welzijn met zijn verwarren.

Eigenbelang of egocentrisme is niet slecht, maar dat kan ons alleen de voldoening en het plezier van het vervullende deel van het leven brengen, nooit het geluk deel. Hoewel voldoening en geluk inwisselbaar en met elkaar verweven lijken, zijn ze van heel verschillende aard.

Bevrediging is tijdelijk, kan slechts een kortstondige ervaring van vervulling teweegbrengen en moet voortdurend worden vernieuwd.

Geluk komt niet voort uit de vervulling van mijn behoeften en wensen. **Geluk is ons bewustzijn van een verbinding met het zijn, met onze oorsprong.** Het ontstaat in de daad van het geven, in het bij dragen aan de ontplooiing van anderen, aan de wereld, aan alles wat buiten mijzelf is en het wordt een constante wanneer we verbonden zijn met onze grondoorzaak en ons realiseren: ik ben een geschenk van de wereld. Ik zou willen stellen dat de meeste problemen die we vandaag de dag in de wereld tegenkomen voortkomen uit het feit dat de meeste dingen die we hebben gemaakt en ingericht geen basis hebben in de oorspronkelijkheid van het bestaan. Zij zijn ingesteld op nemen, zonder een verbinding die het zeer complexe en onderling verbonden bestaan van onze planeet begrijpt en ermee samenwerkt. En het bestaan van de wereld is geven, mogelijk maken.

Intelligentie en bewustzijn

Is intelligentie voldoende in staat ons uit onze huidige impasse te halen? Nee, dat is het niet. Ik zou intelligentie en bewustzijn willen introduceren als twee heel verschillende, maar in een gezonde situatie op elkaar afgestemde vermogens van de mens.

- Dit zijn hun acties: Intelligente vermogens vereisen dat we ons concentreren op een onderwerp, een ervaring die ik meemaak, een opeenvolging van activiteiten, een doel dat ik wil bereiken. Als we ons concentreren, trekken we ons fysiek, emotioneel en mentaal samen, sluiten we alle andere informatie uit die anders is dan wat we voor ons zien, wat we zoeken.
- Onze bewuste vermogens vereisen dat we ons uitbreiden, openen, loslaten, waardoor een veel groter oppervlak ontstaat. We proberen geen antwoord, doel of reden te vinden. Het vindt ons. We geven onszelf om te ontvangen wat gegeven wordt.

Maar om het zo te zeggen klinkt het diepzinnig of niet van deze wereld. Ik ben bang dat we allemaal erg beïnvloed zijn door de intellectuele taal en houding van wetenschap en religie om in het soort bewustzijn te stappen dat ik beschrijf zonder ons vreemd, verloren en zelfs inheems te voelen. Maar ik verzeker je dat het gewoon een kwestie van oefening is. Dit is mijn ervaring met de meeste mensen met wie we dit werk doen: Ze zijn zich er niet van bewust hoe hun lichaam een zeer gevoelig waarnemingsinstrument is. Als je het op die

manier gebruikt, wordt informatie aan je geopenbaard, maar alleen omdat we de activiteit van expansie doe. Het is niet inactief wachten tot er iets komt. De activiteit van expansie neemt vraagt een wakkere waarneming zonder uit te leggen of in te passen. Dat komt later als we alle gegevens naar onze intelligentie brengen.

We hebben toegang tot de enorme databanken van persoonlijke en collectieve informatie in de bewuste en onbewuste reservoirs van ons besef, onze aandacht. Ons vermogen tot gegevensopslag is een goed ontwikkeld instrument dat ons in staat stelt informatie uit onze opvoeding, ervaring en achtergrond van onszelf en anderen op te slaan en uit elke databank te putten. Intelligentie is in staat te werken binnen een databank, wat zij doet met contractie en focus. Bewustzijn is in staat om met de databanken te werken, wat het doet met expansie, openheid en het vermogen om te ontvangen. Als ik kijk naar onze levensstijl en fundamentele organisatorische en maatschappelijke patronen, worden we in de eerste plaats opgeleid om onze intelligentie te gebruiken: het vermogen om binnen een bepaalde databank te werken.

Contractie geeft ons intelligentie en alle wonderbaarlijke innerlijke instrumenten en uiterlijke toepassingen van denken en voelen. Expansie geeft ons bewustzijn van uniciteit en onderlinge verbondenheid van alles wat er is en het vermogen om ermee te werken en te communiceren.

Het overmatig gebruik van contractie heeft geleid tot verwaarlozing van expansie.

Balanced stones by Paul Harnischfeger.

Het bewustzijn, ons instrument om met informatie uit vele en verschillende bronnen uit verschillende databanken te werken en deze in evenwicht te brengen, dient, zoals elk vermogen dat wij mensen hebben, in vorm worden gehouden door training en feedback.

Het trainen van dit vermogen en het onderhouden van meerdere databanken komt nauwelijks aan bod in onze opvoeding en mondjesmaat in ons onderwijs. Eigenlijk is onderwijs vooral een upload van informatie naar onze databanken van een bepaald soort, merk, model en geloof. Door het gebrek aan training van het bewustzijn, hebben we in plaats van fitte en wendbare databanken, geloofssystemen en mentale modellen gemaakt. Overtuigingen en modellen die we gebruiken om ons bestaan en onvermijdelijk dat van anderen te beheersen zonder ons daar erg bewust van te zijn. We denken dat de wereld zo is, omdat we niet in staat zijn geweest informatie op te sporen die afwijkt van onze bevindingen en overtuigingen. Nog erger: we zien afwijkend als abnormaal en onregelmatig, en tegengesteld als vijandig. De ander is ineens verdacht.

Met andere woorden: als we in onze eigen bubbel blijven, ontbreekt het ons aan informatie om een toekomst te creëren die zowel uniek is als bijdraagt aan het hele levende systeem van de wereld.

De essentie van bewustzijn is dialoog. Een soort dialoog waarbij alle zintuigen de informatie ontvangen; en dan geven we iets terug. Intelligentie classificeert de informatie graag om het te begrijpen, maar bewustzijn accepteert de diepere, meer directe boodschap die de levende en materiële wereld voortdurend geeft. Het is alsof je niet zozeer luistert naar wat iemand zegt, maar naar wat het betekent. **Niet de inhoud, maar de samenhang.**

Het bestaan of het zijn, heeft twee basiskennmerken: alles houdt verband met alles en alles is uniek. Je kunt op de hele planeet geen twee gelijke zandkorrels vinden, en je kunt iets niet isoleren om het te begrijpen. We hebben echter wel de neiging om onze verschillen te nivelleren en onze weten te isoleren om zekerheid te creëren waardoor we stabiliteit willen vinden.

Maar echte stabiliteit in het leven is stevig verankerd in de gevende eigenschappen van ons bestaan en is de meest diverse en dynamische ervaring die ik ken. Bewustzijn geeft ons een instrument om onszelf te ervaren als een uniek waardevol onderdeel in de samenhang van het bestaan, dat we werkelijk kunnen bijdragen is onze basis in het leven.

Toekomst wordt niet verschaft door iets statisch, door iets dat we hebben of waaraan we vasthouden. Zij wordt niet verschaft door een statisch systeem of structuur: Het maakt niet veel uit of we geloven in wetenschap, God, vooruitgang, mensen, natuurontwikkeling of geld. Als we zo'n enkele bron als onze stabiliteit, onze eigenheid, aanvaarden wordt onze toekomst bepaald door moeilijkheden die we zelf creëren. Aan de andere kant, als we bewust onze databanken beweeglijk houden, om allerlei informatie te ontvangen, wordt geven een natuurlijk gebaar en de poort waardoor we ons verbinden met de toekomst.